

[Finansministeren]

Et dødsfald sætter altid de efterladte i en vanskelig omstillingssituation, og det gælder alle. Der bør derfor ikke gøres nogen forskel på de efterladte ægtefæller efter på den ene side en tjenestemand, der har fået den ene type pension, og på den anden side en tjenestemand, der har fået den anden type pension. Det er f.eks. ikke rimeligt, at ægtefællen efter en tjenestemandspensionist, der har fået kvalificeret pension i f.eks. ét år, er langt bedre stillet end ægtefællen efter den tjenestemand, der f.eks. dør af et hjertestop, før han bliver pensioneret.

At drage den konsekvens, at alle ægtefællepensioner skal forbedres, vil ikke være rigtigt. En særlig begrundet, gunstig pensionsberegning for tilskadekomstpensioner til ægtefæller for ca. 500 personer kan ikke begrunde forbedringer for alle ca. 21.000 ægtefællepensionister på det statslige tjenestemandspensionsområde. Alene merudgiften ved SF's forslag kan anlås til ca. 150 mio. kr. årligt.

På arbejdsmarkedspensionsområdet i øvrigt nedprioriteres ægtefællepensionen for øjeblikket. I nogle ordninger er der slet ikke ægtefællepension, i andre ordninger er ægtefælledækningen tidsbegrænset eller frivillig. Udviklingen går således ikke i retning af at forbedre ægtefællepensionen, som SF foreslår, men snarere imod en afvikling eller begrænsning af denne. Det diskuteres jo, om der er det samme behov nu, hvor begge ægtefæller typisk har hvervsarbejde og måske ret til egen pension.

Et spørgsmål om omlægning eller forbedring af tjenestemandspensioner, som er en del af ansættelsesvilkårene som tjenestemænd, bør i øvrigt efter min opfattelse forhandles med tjenestemandorganisationerne i sammenhæng med lønforhandlingerne, på samme måde som vi jo i forbindelse med hele arbejdsmarkedspensionsopbygningen lader det foregå ved forhandling både for offentligt ansatte og privat ansatte. Spørgsmålet omkring ægtefællepensionsdækningen vil derfor blive overvejet i Finansministeriet i dette lys som led i forberedelserne til overenskomstforhandlingerne i 1993; det er nemlig i givet fald dér, det hører hjemme.

Men som sagt går tendensen ikke i den retning, så vi afviser bestemt forslaget.

Ole Vagn Christensen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Hans Jørgen Jensen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne fremføre Socialdemokratiets stilling til forslaget.

I bemærkningerne til forslaget er det anført, at der er forskel på, om man er enke efter tjenestemænd, der har fået tilkendt førtidspension, eller enke efter en tjenestemand, der er pensioneret som følge af ulykkestilfælde. Det samlede antal kan ikke gives helt eksakt, men det drejer sig måske om nogle få tusinde.

Forslaget, som vi behandler her, er i øvrigt identisk med Centralorganisationernes Fællesudvalgs krav ved overenskomstforhandlingerne i 1991 med finansministeren. Forslaget blev ikke gennemført ved overenskomstforhandlingerne, og så vidt vi er orienteret, foreligger der ikke oplysninger om de økonomiske konsekvenser ved en eventuel gennemførelse af forslaget.

Socialdemokratiet er tilhænger af, at ligestilling indføres i langt større udstrækning på hele pensionsområdet. Tjenestemandspensionerne har mange paradokser, som ofte virker helt uforståelige for pensionisterne, og vi vil derfor i udvalgsarbejdet undersøge og vurdere beslutningsforslaget ud fra ønsket om en større ligestilling.

Pia Christmas-Møller (KF):

Finansministeren har givet en meget fyldig redegørelse for, hvorfor forslaget ikke er særlig velegnet til gennemførelse.

Jeg skal derfor indskrænke mig til på den konservative gruppes vegne at sige, at vi fuldt ud kan tilslutte os den afvisning, som finansministeren gav.

Helge Sander (V):

Også Venstre må afvise dette beslutningsforslag fra SF, og vi vil også meget gerne henholde os til finansministerens redegørelse, som i hvert fald pegede på nogle meget centrale elementer i de generelle spørgsmål omkring ægtefællepensioner.

Poul Nødgaard (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke umiddelbart tilslutte sig SF's beslutningsforslag. Ganske vist er eksemplet med enkeres forskellige pensionsforhold helt korrekt, men man skal gå tilbage i tiden og se, hvor forskelligheden har sit udgangspunkt.